

PROGRAMA DE MÀ

Laura Farré Rozada

—*Araspel*

Palau Fronteres

Dimarts, 11 de novembre de 2025 – 19.30 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
VERIFICAT

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Laura Farré Rozada, piano

Komitas (1869-1935)

Seven Songs for Piano

I am a Girl

Dimitar Nenov (1901-1953)

Toccata

Komitas

Dances

Shushiki

Yet-araj

Alexander Spendiaryan (1871-1928)

Crimean Sketches, op. 9

Chanson élégiaque

Gayane Chebotarian (1918-1998)

6 Préludes

Prélude Núm. 6, Allegro

Claude Debussy (1862-1918)

Pour le piano

Prélude

Sarabande

Toccata

Gayane Chebotarian

6 Préludes

Prélude Núm. 4, Allegro grazioso

Ofer Ben-Amots (1955)

The Butterfly Effect “To Laura Farré Rozada”

Tatev Amiryan (1983)

Six Pictures for Piano

Wingless

Arno Babadjanian (1921-1983)

4 Pièces, op. 1

Impromptu, “Exprompt”

Gayane Chebotarian

6 Preludes

Prelude No. 1, Andante

Alexei Stanchinsky (1888-1914)

Sonata per a piano en Mi bemoll menor

Aquest concert té una durada de 70 minuts, sense pausa
La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Catalunya Música

#piano #gradajove

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Poema

Simulacre

Tu, que pots recórrer
el món dins la pantalla,
dir amb exactitud
quin és el to del blau
de la Praia do Sono, a Paraty,
si ja ha arribat l'estiu a la Camarga,
com mou lleugerament les oliveres
el vent a Astypalea,
penses sovint en l'àvia,
que tot i néixer a una illa
mai no es va banyar al mar.

Mira, voldries dir-li ara,
hem escurçat distàncies
però seguim igual:
tenim a tocar l'aigua
i no ens sabem mullar.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Laura Farré Rozada (Vilanova i la Geltrú, 1990). S'ha format al Royal College of Music de Londres i a la Universitat Politècnica de Catalunya. Pianista i matemàtica, ha estat locutora de ràdio al programa de Catalunya Música *La cinta de Möbius*, dedicat a la relació entre aquestes dues disciplines. La «BBC Music Magazine» la va nomenar Rising Star (2019). En el seu vessant de pianista, ha gravat diversos àlbums, el penúltim dels quals és *Nimbus* (2021, Seed Music), que fa quatre temporades va presentar al Palau de la Música Catalana.

Quines són les claus del concert?

Aquesta cita serà la presentació al Palau de la Música Catalana del nou àlbum de Laura Farré Rozada, *Araspel*. La pianista ha dedicat més d'una dècada a la preparació d'aquest volum, dedicat a la música nacionalista armènia, que pren com a punt germinal el compositor Vardapet Komitas (1869-1935), el primer a fusionar la tradició litúrgica amb la popular –fins aleshores marcadament escindides– i elevar la cançó del poble a la categoria d'art culte.

El repertori proposa un constant diàleg entre els compositors armenis i creadors de Bulgària, Ucraïna, Israel, França, Rússia i els Estats Units.

A què he de parar atenció?

El llegat de Vardapet Komitas es projectà en la música armènia del segle XX, especialment durant el període soviètic. Derivat de la seva influència va néixer un estil nacional propi, basat en la puresa tímbrica, l'austeritat expressiva, la mètrica irregular, l'ús modal, les imitacions de la sonoritat del cimbalom –un instrument característic de la cultura romaní que es va estendre sobretot a Hongria, Romania i Armènia–, l'ús de la modalitat i melodies ornamentades, i, fins i tot, estructures lliures que poden semblar llunyanament *loops* seguint un tractament més proper a la repetició que al desenvolupament clàssic.

Sabies que...

Araspel, el títol de l'àlbum, vol dir “llegenda” en armeni.

Laura Farré Rozada considera que “exemplificar conceptes matemàtics amb música és una de les maneres més atractives per motivar aquella gent que no se sent còmoda amb les ciències exactes”.

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem

Comentari

Araspel: Armènia des del piano, entre la identitat i la diàspora

Hi ha artistes que no només interpreten música, sinó que la descobreixen com si fos un territori inexplorat. Laura Farré Rozada és una d'aquestes pianistes que converteixen cada recital en una travessia intel·lectual i sensorial. Fascinada per les connexions entre música i matemàtiques, entre ordre i atzar, intuïció i raó, ens convida a un itinerari que recorre geografies i sensibilitats diverses on convergeixen tradició nacional i experimentació individual. Madurat al llarg d'una dècada i dedicat a la música nacionalista armènia, pren com a punt germinal el compositor Vardapet Komitas (1869-1935). Format a Alemanya, va aplicar el rigor escolàstic a l'estudi del cant armeni i va ser el primer a fusionar la tradició litúrgica amb la popular –fins aleshores marcadament escindides– i va elevar la cançó del poble a la categoria d'art culte. Les peces *I am a Girl*, *Shushiki* i *Yet-araj* en són una mostra eloqüent: miniatures que evocuen el moviment circular d'alguns balls populars amb una combinació de compàs irregular i lirisme viu.

El llegat de Komitas es projectà en la música armènia del segle XX, especialment durant el període soviètic, i en la dels creadors de la diàspora, marcats pel trauma del genocidi del 1915 perpetrat per l'Imperi Otomà. D'aquest substrat va néixer un estil nacional propi basat en la puresa tímbrica, l'austeritat expressiva, la mètrica irregular, l'ús modal, imitacions de la sonoritat del cimbalom, intervals de segona augmentada, ressonàncies sostingudes, ús de la modalitat i melodies ornamentades amb mesura (mordents, petits grupets, etc.) i, fins i tot, estructures lliures que llunyanament poden semblar *loops* seguint un tractament més proper a la repetició que al desenvolupament clàssic.

Aquest llenguatge es reconeix en l'*Impromptu exprompt* d'Arno Babadjanian (1921-1983), continuador de Khachaturian i amarat sovint de jazz, o en els *Sis Preludis* (1948) de Gayane Chebotarian (1918-1998), compositora i pianista que va sintetitzar l'esperit nacional dins el llenguatge soviètic i gran estudiosa de Khachaturian com a musicòloga. L'ambient meditatiu del *Preludi núm. 1* obre el cicle amb una melodia àmplia i un acompanyament on el pedal alça les segones veus; mentre que, en el *núm. 4*, el contínuum de figuracions alternades entre les dues mans estableix un diàleg amb asimetries rítmiques enmig d'una sonoritat que

recorda algunes pàgines del Grup del Sis francès. En el darrer *Preludi*, núm. 6, hi domina un virtuosisme quasi orquestral, enèrgic i d'atacs percussius en un discurs construït sobre motius rítmics insistents i acords amplis que generen una tensió acumulativa alterada pel detallisme dels plans sonors.

Al centre del programa, la *Suite pour le piano* (1890) de Claude Debussy representa la modernitat pianística occidental al tombant de segle i, de manera indirecta, una prolongació de Komitas. Tot i inscriure's en una estètica postromàntica i virtuosística –amb el “Prélude” i la “Toccata”–, la “Sarabande” anticipa una nova concepció del so com a matèria orgànica i transformadora del temps musical. No és casual que Debussy conegués algunes composicions de Komitas, ni que França fos, dècades més tard, refugi d'exiliats armenis. La seva visió de la música com una successió d'imatges sonores en suspens impregna bona part del recital, on tradició i recerca, arrels col·lectives i llibertat creadora dialoguen en una xarxa d'influències russes, búlgares, balcàniques i, en general de l'Europa de l'Est.

Un exemple el trobem en la *Toccata* (1939) del búlgar Dimitar Nenov (1901-1953), que comparteix força percussiva i motricitat devoradora del teclat, alternada per episodis de lirisme i una harmonia deutora de Skriabín i Rakhmàninov. En un registre diferent, Aleksandr Spendaryan (1871-1928), deixeble de Rimski-Kórsakov, va fusionar l'ascendència russa amb la sensibilitat armènia. La seva “Chanson élégiaque”, de *Crimean sketches*, op. 9 (1903) és una pàgina íntima i melangiosa, de cantabilitat elegant, acompanyament arpegiat i aroma modal. D'altra banda, la *Sonata en Mi bemoll menor* (1906) d'Aleksei Stanchinsky (1888-1914) revela una veu precoç i intensa que beu del pianisme romàntic rus de Txaikovski, Tanéiev, Liadov i Rakhmàninov, amb gran amplitud expressiva i tècnica.

En ple segle XXI la música armènia continua expandint-se a través de la diàspora i el diàleg amb altres cultures. La compositora Tatev Amiryan (1983), resident als Estats Units, representa una transició cap a estètiques minimalistes i poètiques. *Wingless* (2015-2016) combina textures basades en dissenys motívics breus –obstinat de Mi-Si a la mà dreta– i un ús subtil de la repetició i la ressonància que culmina en un efecte *morendo*. En la seva música, la memòria i la identitat no apareixen com a citació explícita, sinó com a veu interior. Per últim, l'israelià Ofer Ben-Amots (1955), també establert als EUA, comparteix amb els armenis l'experiència de la dispersió i la recerca d'una transcendència espiritual. *The butterfly effect*, “*To Laura Farré Rozada*” (2021), neix arran de la tesi doctoral de la pianista, centrada en un mètode per memoritzar música dels segles XX i XXI

mitjançant estructures matemàtiques i algoritmes de programació que afavoreixen un pensament més analític. No obstant, la peça té un valor simbòlic: com la diàspora armènia, la creació artística és un espai de supervivència i continuïtat, un gest de resistència davant l'oblit.

Aquest és, en definitiva, l'“efecte papallona” que travessa el recital: un viatge pel so com a metàfora de la identitat que la música armènia ha sabut mantenir viva i que no es fonamenta en la repetició, sinó en la transformació. En aquesta dialèctica entre individualitat i col·lectivitat, entre la terra i l'exili, entre record i innovació, es revela no sols la història d'un poble, sinó també una de les essències més profundes de la música: una forma d'autoconeixement que travessa els segles i les fronteres.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Biografia

Laura Farré Rozada, piano

Pianista i matemàtica, és considerada una estrella emergent per la «BBC Music Magazine» i nou talent pels Premis BIME Equity 2022. També ha estat guardonada amb l'American Classical Young Musician Award 2022 a Washington DC i ha rebut una menció honorífica del Premi Creu Casas 2025, de Dones per Canviar el Món (Institut d'Estudis Catalans). Recentment la revista «Serra d'Or» la va descriure com *“una de les intèrprets més valorades de la seva generació, amb desenes de premis i distincions als cinc continents”*. El seu doctorat al Royal Birmingham Conservatoire va ser finançat pel govern britànic.

Ha estat músic resident del Regne Unit (BCMG: NEXT Scheme 2018-2019) i el Canadà (Laurier University 2017, Banff Centre 2019), finançada pel Cyril and Elizabeth Challice Fund for Musicians Award. Entre els anys 2024-2027, serà artista i conferenciant resident del CosmoCaixa (Barcelona) i CaixaFòrum (Sevilla, Saragossa, València i Madrid). El seu segon disc, *Nimbus* (2021), va ser reconegut amb dotze premis als Estats Units (Los Angeles, San Diego, Nova York), Grècia i Espanya, incloent-hi el Premi Talent Cambra 2021, i nominat com a millor àlbum de música clàssica i contemporània als Premis Enderrock 2022. El seu debut, *The french reverie* (2018), va ser descrit pel «Classical Music Magazine» com *“un model per als artistes joves que debuten”*. Ambdós projectes van ser finançats per 250 mecenes de trenta països dels cinc continents. Aquesta tardor 2025 ha publicat el

seu tercer disc, *Araspel*: un tribut musical a Armènia i que estrena al Palau de la Música Catalana.

Com a solista, ha actuat a Espanya, França, Bèlgica, Alemanya, Illes Fèroe, Malta, Bulgària, Sèrbia, Armènia, el Regne Unit, el Canadà, els Estats Units, l'Argentina i Singapur. Els seus concerts s'han programat a sales de prestigi, com el Carnegie Hall (Nova York), Southbank Centre, Steinway Hall, V&A Museum i Britten Theatre (Londres), Holzmarkt 25 (Berlín), Usina del Arte (Buenos Aires), Palau de la Música Catalana, L'Auditori i MNAC (Barcelona), Fundación March (Madrid), Vital Fundazioa (Vitòria-Gasteiz), McAninch Arts Center (Chicago), Art Share LA (Los Angeles), Heller Center for Arts & Humanities (Colorado Springs), Gallery345 (Toronto), University Club of Mont-real, CBSO Centre (Birmingham), Bulgaria Hall (Sofia), Cafesjian Center for the Arts (Erevan) i Beckley's Hall (Novi Sad). Ha treballat amb els directors Edmon Colomer, Timothy Lines, Jean Deroyer, Steven Schick, Tyshawn Sorey, Thomas Foscett-Barnes, Matthew Hardy, Tomàs Grau, Xavier Pagès-Corella, Francesc Prat, Yannick Mayaud i Jean-Bernard Matter; i ha actuat amb el Birmingham Contemporary Music Group, Ensemble Court-Circuit (París) i International Contemporary Ensemble (Nova York). Les seves actuacions s'han emès per France 3, France Musique, BBC Radio 3, Sveriges Radio P2 (Estocolm), RTVE, TV3, Canal 33, Radio Clásica, Catalunya Ràdio, Catalunya Música i UER (Euroradio Top Young Performers Series). També l'han entrevistada mitjans nacionals i internacionals, com Brum Radio, Classic FM Radio, Bulgarian National Radio, Radio Filarmonía (Perú), «BBC Music Magazine», «Classical Music Magazine», «International Piano Magazine», Ràdio Nacional de Letònia, Televisió Pública d'Armènia, KCME radio (Colorado Springs), KALW radio (San Francisco), RAC1, iCat, Onda Cero, COPE i Cadena SER. Ha estat premiada en múltiples concursos de piano a l'Argentina, Àustria, Bòsnia i Herzegovina, Finlàndia, Alemanya, Indonèsia, Itàlia, Polònia, Sèrbia, Singapur, Espanya, Suècia, el Regne Unit i els Estats Units. Durant els anys 2017-2018 va formar part de l'exposició "D'ONES: (R)evolució de les dones a la música" de la revista «Enderrock». Laura Farré Rozada també actua i apareix entrevistada al documental *Revolutionary quartet, l'enigma Gerhard*, sobre el compositor Robert Gerhard a càrrec de Xavier Bosch, estrenat al festival de cinema In-Èdit Barcelona 2023.

El seu interès per la música contemporània l'ha portat a treballar amb compositors de renom, com George Crumb, Brian Ferneyhough, Michael Finnissy, Rebecca Saunders, Márton Illés, Rolf Hind i Nino Russell. També ha protagonitzat més de noranta estrenes, escrites per Unsuk Chin, Philippe Manoury, David Lang, George

Lewis, Dai Fujikura, Anna Thorvaldsdóttir, Pierre Jodkowski, Vladimir Djambazov, Thierry Escaich, Ofer Ben-Amots, Sunleif Rasmussen, Tyshawn Sorey, Miya Masaoka, Tatev Amiryan, Josep Maria Guix, Alex Baranowski, José Martínez, Joel Järventausta, Lara Poe, Yixuan Zhao i Piyawat Louilarpprasert, entre d'altres; així com de compositors històrics, com Komitas Vardapet, Alan Hovhaness, Aleksandr Spendaryan, Eduard Abramian, Dimitar Nenov, Alexei Stanchinsky i Gayane Chebotarian. Finalment, ha encarregat i estrenat mundialment tres concerts per a piano i orquestra, escrits per Feliu Gasull, Joel Järventausta i Angela Elizabeth Slater, aquest últim finançat per l'Ambache Charitable Trust, PRS Foundation i RVW Trust; i els seus enregistraments de la música per a piano d'Ofer Ben-Amots formen part de l'arxiu d'aquest compositor a la Biblioteca Nacional de l'Estat d'Israel. Alguns dels seus projectes interdisciplinaris inclouen col·laboracions amb els artistes visuals Gnomalab i Alba G. Corral, i els ballarins 2Faced Dance Company, Jonathan Goddard, Vilma Tihilä i Jess Williams.

Com a investigadora, s'ha especialitzat en música i matemàtiques, la memòria musical, la psicologia de la interpretació musical i el repertori posttonal. Ha estat conferenciant convidada a diverses universitats dels Estats Units, el Canadà, Mèxic, Xile, Malta, Itàlia, Espanya, Sèrbia, Croàcia, Noruega, Finlàndia, Dinamarca, Bèlgica, el Regne Unit, Irlanda, Sud-àfrica, la Xina i Austràlia. La Laura també és la directora, guionista i presentadora dels programes radiofònics *La cinta de Möbius* (Catalunya Música), guardonat amb el Premi Matemàtiques i Societat 2023 (Institut d'Estudis Catalans), Premio Prisma 2023 (Casa de las Ciencias a la Divulgación, la Corunya) i nominat com a millor programa musical als Premis ARC 2022, així com *Temas de música* i *Musimáticas* (Radio Clásica). Igualment, col·labora amb els programes *De Pe a Pa* (Pepa Fernández, Alfredo Laín) i *Sinfonía de la mañana* (Martín Llade) de Radio Nacional de España.

Més informació: www.laurafarrerozada.com

També et pot interessar...

Palau Cambra

Dilluns, 24.11.25 - 20 h

Sala de Concerts

—Mozart, Beethoven, Paderewski i Szymanowski

Bomsori, violí

Rafał Blechacz, piano

W. A. Mozart: *Sonata per a violí i piano núm. 17, en Do major, KV 296*

L. van Beethoven: *Sonata en Do menor núm. 7, op. 30 núm. 2*

I. J. Paderewski: *Sonata per a violí i piano, en La menor, op. 13*

K. Szymanowski: *Nocturn i tarantel·la, op. 28*

Preus: 25 i 38 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli S.L.

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CAR
DON
ER
GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG **JOFRE**

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

elPeriódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA
RÀDIO

theNEW
BARCELONA
POST

TMB Transports
Metropolitans
de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

